

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

גיליון מס' 250 | י"ב שבט התשפ"ב

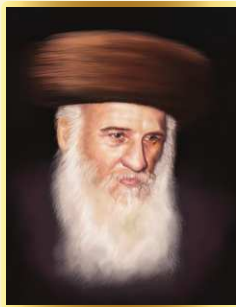
פרשת בשלח

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
17:36	16:25	תל אביב
17:38	16:38	ירושלים
17:37	16:22	באר שבע
17:39	16:40	

הגיליון הוקדש לעילוי נשמת יונה אדל בת נעמי

מקדישים עלון ורואים ישועות 054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א מייסד הדרך

ליצירת קשר 054-8424530

יד"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעש"ט שם טוב

אירן מאיימת? יש לנו תשובה!

פְּרָעָה. משה רבנו לקח איתו את השורש של יוסף **"בְּלַעְגֵי"** - ההכרה הזאת שאין לי אף אחד שיכול לעזור לי חוץ מהשם. יוצא אם כן שלפעמים עוברים על בן אדם כל מיני סיבובים, **"וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעָם"**, וכל המטרה זה לשחרר אותו מהנשק שלו, תפסיק להישען על הנשק שלך, תפסיק לאחוז מעצמך. אם תשימו לב, אחרי השואה הגענו לארץ, קיבלנו מדינה, ומאז שהמדינה קמה ועד היום תראו סיבובים על גבי סיבובים, איזה כאב, איזו עוגמת נפש...

אומרת התורה **"וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל"** - כשאתה סומך על התחמושת שלך, סומך על הצבא שלך וסומך על המדינה שלך, אתה יודע מה יעשו לך? שיעורים באמונה, **"וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעָם"**. מעבירים את הבן אדם הזה מדברות ומקום נחש שרף ועקרב. למה? למה? כדאי שהוא יגיע להבנה "אין לי אף אחד אלא יש לי רק את השם". מה עושה הצדיק? **"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ"** - הצדיקים הולכים עם 'עצמות יוסף' - עם האמונה המוחלטת בבורא יתברך, ולכן כשהצדיק הולך עם 'עצמות יוסף' הוא זוכה שהשם יהיה איתו, תהיה לו סיעתא דשמיא וכל הניסים והישועות לעם ישראל יעברו על ידו, ולמה? כי הוא לא נשען על **"וַחֲמִשִּׁים"** אלא הוא נשען על אמונה.

בכל דור דור עומדים עלינו לכלותינו, אבל האמונה בה' יתברך שרק עליו יש לנו להישען! היא זאת שתעמוד לנו לכל הישועות, להגנה ולשמירה הטובים ביותר. "גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עימדי".

שנוכה ללכת בדרך האמת. שבת שלום ומבורך.

בתחילת פרשת בשלח כתוב **"וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ"**. צריך להבין את הקשר בין מה שכתוב בפסוק **"וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל"** לבין סוף הפסוק **"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ"**?

ניתן לבאר כאן יסוד חשוב ביותר: **"וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"** - אומר רש"י **"אין חמושים אלא מזויינים בכלי קרב"**. עם ישראל ידעו שהם עכשיו יוצאים למדבר לכן הם לקחו איתם תחמושת. הקב"ה ראה שעם ישראל יוצאים עם תחמושת ואמר **"אני רואה שאתם נשענים על כלי קרב. זה נשען על החרב שלו, זה נשען על החנית וזה נשען על החץ וקשת שלו... לא, אני רוצה להרגיל אתכם שאתם תשענו על אמונה, שאתם לא תבטחו בנשק שלכם. אני רוצה שתבטחו בי..."**, ואז הקב"ה מעביר אותם שיעור באמונה.

ומהו השיעור? **"וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף"**. אומרת התורה **"וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף"** - מדוע הוא העביר אותם דרך המדבר? כי **"וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"**, בגלל שעם ישראל עלו חמושים אז הקב"ה קלט שהם נשענים על נשק במקום על אמונה אז הוא דווקא הביא אותם דרך המדבר כדי שבמדבר הוא ילמד אותם שאין להם על מי להישען אלא רק עליו. ממשיכה התורה ואומרת: משה רבנו הבין את המסר של מה שה' רצה ללמד כאן את עם ישראל, ולכן: **"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ"**, משה לא לקח איתו נשק... הוא לקח את הפנימיות של יוסף. ומה הייתה הפנימיות של יוסף? **"בְּלַעְגֵי אֱלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם"**

יש לי שאלה ?

ההבדל בין להשבר מנפילות לבין לצמוח מהן

אני רואה שה' מרחם עלי ושהוא רוצה לתת לי תזכורת 'הלוו אל תשכח מי אתה!'. וכשאתה לא תשכח את זה מיד ה' יופיע אצלך, יתגלה אצלך וירחם עליך. מהנפילה והכישלון יכולים לצמוח לך ישועה גדולה אם תסמוך על ה'. ומי לנו גדול כמו השבטים שנפלו ומכרו את יוסף, אבל בעקבות העבודה שהם עשו עם עצמם היתה מזה ישועה גדולה לכולם. ויוסף היה מלך על מצרים וכלכל את אביו ואת אחיו, לחם לפי הטף. **יהי רצון שתזכו שמהנפילה יצא לכם אור גדול. אמן כן יהי רצון.**

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו Derech.alon@gmail.com

לצערי אני נופלת שוב ושוב בנפילות של כעס ועצבות, האחד גורר את השני... ברגעים של הנפילה אני מרגישה שאני פשוט מרימה ידיים, זו אני, אני זוועת עולם (כמו שהרב מסביר) וזהו! שאלתי היא: מה הדבר שאני יכולה לומר לעצמי דווקא בשעת נפילה? ולא דווקא לאחר מכן.

תשובת הרב:

זה נכון שמהנפילות שלנו אנחנו יכולים להבין את המציאות השלילית שלנו. אבל פה נכנס היצר הרע - "האם אני אשבר מזה או לא אשבר מזה..." מי שזוכה ללכת עם העבודה של הדרך חשוב מאוד שלא ישכח:

בואו לגלות את התפריט החדש והמיוחד שלנו!

עולם של הדרכה יהודית מחכה לכם בחיגור אחד!

קו דרך הבעש"ט 03-30-90-900 | מארה"ב חייגו 646-585-2987

המסע בעקבות הרימון

כך האדם מתחיל לקלוט את האמת שלו, שהוא מצד עצמו אין בו לחלוחית של טוב. וברגע שהוא הבין את זה הוא מתפלל: אם אני יבש מבפנים ויבש מבחוץ, איך אני מלא ברימונים? אני מלא בתרי"ג גרעינים - תרי"ג מצוות? אלא מוכרח שאם יש בי כל זאת, הרי שזה לא אני, אלא רחמי ה' עליי. **לפתע האדם מגלה בעצמו את השכינה בהתגלותה. לא דבר רחוק ממנו לגלות זאת, אבל הוא צריך את הפסיעה הראשונה שהיא להביט אל היובש שלו ולהודות בו, ומשם להכיר את אבא: על כל הטוב שיש בו, ויש בו הרבה!!!**

יום אחד פגשתי על יד ביתי, ילד בן עשר ממרר בבכי, פניתי אליו וביקשתי שיספר לי מדוע הוא בוכה. הוא סיפר לי שהחברים בכיתה יורדים עליו ושואלים אותו "מה אתה מברך על האצבעות שלך?" (הוא היה רגיל לאצבע בפה...)

אמרתי לו: אולי אתה רוצה לשמוע ממני רעיון? אם חבר שלך שואל אותך "מה מברכים על האצבעות?" תענה לו: כאשר אני מפזר עליהן סוכר אני מברך "שהכל", ואם אני טובל אותן במלח הן "מזונות"... דווקא אתה זה שתתחיל לצחוק על עצמך, אל תשאיר להם לעשות זאת. ברגע שיראו שזה לא מלחיץ אותך הם יעזבו אותך לנפשך.

- "אבל הם גם צוחקים עלי שאני מפחד מחתולים ועכברים?" המשיך הילד. אמרתי לו: תגיד לו 'כן! נכון, אני מפחד'. אין שום בעיה להגיד שאתה פחדן ואתה יודע שאם אתה מעלה את הפחד לפחד ה', אתה זוכה ליראת שמיים? וחוף מזה בגלל שהוא בייש אותך ברבים, כל המצוות שלו עברו אליך, וכל העבירות שלך עברו אליי. סיפרתי לו שגם בשיעורים שלי אני צוחק על עצמי ומספר שאני גאוותן, כעסן ומה לא, וברוך השם בגלל שאני כבר ביישתי את עצמי - אף אחד לא צוחק עלי יותר.

זה בדיוק הרימון! הרימון מחזק לך את החוסן הפנימי שלך. כי אם אתה תדע מי אתה, אתה תהיה הכי חזק בעולם! כי אתה מתחבר בכך אל ה'.

אומר השבט מוסר: אם תשליך צואת חזירים בשורש אילן רימונים חמוצים - נמתקים. **העומק בדבר**, יש יהודי שיאמר לך, בוא תראה כמה שיעורי תורה אני מוסר ביום, בוא תראה כמה מפעלי חסד הקמתי בחיים, איך אתה יכול לומר עלי שאני "יבש מבפנים ויבש מבחוץ"? אתם יודעים מה יפקח ליהודי הזה את העיניים? לא נעים אולי לומר, אבל כשבורא עולם רוצה להראות לאדם את הדרך הנכונה הוא מביא אותו למקומות מגעילים,

משמעויות שונות. א. "הפְּרָשָׁה" מלשון תרומה. ב. "גבוה" - מלשון רם. ג. "זריקה" - כמו סוס ורוכבו 'רמה' בים. ד. "רמאות" - מלשון רימוי ושקר. ט. כתוב בספרים הקדושים: שעץ הרימון הוא עניו והראיה היא מכך שעץ הרימון מצליח יותר בעמקים. כלומר, הגידול של עץ הרימון מצליח יותר בעמקים. דבר אחר, מכיוון שענפיו של הרימון מתכופפים למטה, משום כובד הרימון ונמצא שהפרי מוריד את הענף איתו למטה. לכן "פירותיו מרובים משל כולם". ועוד מוזכר בספה"ק שלכן

ומה דרך הבעש"ט אומרת לאדם שנופל? נשמה, זה אנחנו, זה בסדר, זו המציאות שלנו זה בסדר. זה הנורמלי שלך, זו המציאות האמיתית של האדם.

זכה הרימון שיהיה בו גרעינים כמניין תרי"ג שעל ידי שפלות וענווה שיש בו זכה לכך.

יא. באיזה עץ היו צולים את קרבן פסח? בשיפוד של עץ רימון (מסכת פסחים). מדוע? מכיוון שהוא יבש מבפנים ומבחוץ, ואין חשש שהלחלוחית שבו תשפיע על הצליה ותגרום לבשר להיחשב מבושל ולא צלוי. לכן לוקחים דווקא את הרימון שגם בתוכו הוא יבש.

עץ הרימון הוא הדבר היפה ביותר שקורה לאדם. השלב הראשון של כל אדם קורה כאשר שהוא פוגש את בתוך עצמו את היובש שלו... היובש שלו בעבודת השם, היובש שלו במידות טובות. על ידי

השבוע אנו נצא לנו בעקבות פרי מאוד מיוחד, שהוא גם טעים, גם יפה, וגם בריא! ובעיקר הוא מלא בגרעינים של מסר עבורנו, הלא הוא הרימון! וכמו בכל שבוע, אנחנו כבר רגילים לגלות איך שהקדוש ברוך הוא טמן בתוך התורה והבריאה, את כל המסר לאדם כיצד לעבור את העולם הזה, ולזכות להצלחה ולקרבת ה' ולשפע של שמחה וישועה. מיד נתחיל.

אך תחילה רציני לשתף אתכם במספר תכונות ומקורות מרתקים על הרימון, ולנסות לקחת מהם כמה שיותר בשבילנו:

ראשית נפתח בגמ' (מסכת שבת ז.צ.) המציינת שישנה תולעת הנקראת "הה" הנמצאת ברימון ומסוכנת למי שאוכל אותה. האם יש לנו מה ללמוד מכך?

ב. **תשאלו את האשה בבית... כתם של רימון הוא אחד הכתמים שאינם מתכבסים, צבע הרימון הוא כל כך עז שאינו מתנקה כמעט.**

ג. הרימון הוא פרי מלכותי, יש לו כתר. מדוע זכה הרימון שהקב"ה ברא אותו כך?

ד. בתוך ארון הקודש נמצאים ספרי התורה. ומה יש מעל כל ספר תורה? רימונים! ננסה להסביר מה המסר שעומד מאחורי הרימונים שעל ספר התורה. שימו לב הם נמצאים על הספר ולא בצידו...

ה. לרימון יש שתי קליפות, זאת החיצונית שהיא אדומה וקשה, וזאת הפנימית שהיא לבנה ודקה המתפתלת בין גרעיני הרימון. כדי להנות מהטעם של הגרעינים עליך להתאמץ להפריד אותם מהקליפה הלבנה. אנחנו רוצים להסביר בס"ד: מה פשר שני סוגי הקליפות הללו.

ו. בספר "שבט מוסר" (פי"ד) מובא ענין מפליא, וכך כתוב שם: "אם תשליך צואת חזירים בשורש אילן רימונים חמוצים, נמתקים" כלומר אם תרצה להמתיק רימונים הגדלים אצלך, תזבל את האילן בצואת חזירים וזה ימתיק את הרימונים שלו. מפליא ביותר.

ז. מצינו תכונה מאוד מיוחדת לרימון בספר "פרדס רימונים" לר' טוביה הרופא, שם כתוב "הרימון טבעו לשמח את הלב". תכונה שראוי להסביר מדוע דווקא הרימון קיבל אותה?

ח. הרימון הוא הפרי שבשמו רמוזים ארבע

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

בחסות
מוניות ברדיטשוב
נסיעות בין עירוניות בלבד
1700-700-622

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
21:00 בשעה
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

מכוערים, שהשם היחיד המתאים להם הוא "צואת חזירים" - במחילה מכבודכם. זה כבר ממתיק לו את העבודה הזאת של "הרימון". לצערנו אנחנו נזכרים לצעוק "אבא, אני מציאות עגומה בלעדיך!" רק לאחר שכבר נפלנו ונכתמנו בחטא. אבל הצדיקים נזכרים בזאת כבר מהשלב הראשוני של מה שעובר להם במחשבה...

אומר לך הרימון: קיבלת ממני כתם? אני מתחנן אליך, אל תסיר את הכתם, אל תנסה לנקות אותי, כי הכתם הזה בא ללמד אותך - מי אתה! נפלת בכעס? נפלת בגאווה? נפלת בתאוה? אל תנקה את הכתם, כי הוא לא מתנקה... אלא שמור עליו שיהיה לך "חטאתי נגדי תמיד".

אבל, הרימון לוקח אותנו צעד נוסף חשוב! אם חשבת שיש בנו אמונה, אם כבר אתה מרגיש מחובר - יש לך טעות! ברימון ישנה תולעת שנקראת "הה" שנמצאת בתוך הרימון והיא מסוכנת לאדם. 'הה' - רומז על שם השם. אם אתה חושב שיש בתוכך 'הה' - כלומר שאתה כבר ב"דרגת אמונה", שתדע לך שזו תולעת שתכרסם אותך. אז מה כן? לי אין אמונה! אלא ה' נותן בי אמונה, ברגע אחד אם הוא עוזב אותי, אני מתפרק. התולעת המסוכנת הזו היא הגאווה של האדם שמכרסמת אותו מבפנים, עד לסכנת אבדון.

עכשיו אפשר להבין נפלא, מדוע לרימון ישנה קליפה אדומה ולבנה, ורק בתוכן נמצאים הגרעינים המסמלים את המצוות. היסוד עבורנו הוא: כדי להגיע למצוות צריך לעבור שתי קליפות, הקליפה ראשונה היא האדומה, הם הטבעים שלנו, הנפש הבהמית השוכנת בדם. לפני הכל יש לך את הטבעים שלך שמונעים אותך: למשל אדם יש לו "עצלות", לא מתחשק לו לקום לתפילה, לעזור בבית... אלו קשיים שבאים מהטבעים שלנו. התגברת על הקליפה הראשונה? כבר התחלת לשטוף את הבית, לקום לתפילה... לפתוח ספר... אתה כבר על יד הגרעינים המתוקים, והנה יש קליפה נוספת: קליפה דקה בצבע לבן. עכשיו יש קליפה שאומרת לך "ואו, איך אתה כולך לבן, צא, אתה צדיק". מכירים את הקליפה הזאת? זו קליפה עדינה ודקה. משהו בין הגרעינים, כל גרגיר דבוק לקליפה הזאת. אתה לא שם לה איך בכל מצווה שאתה עושה אתה שומע "תשמע, אתה חזק! כל הכבוד, יש לך את זה..."

אתם חושבים שזה פשוט? אני מסיים למסור שיעור, אני בא הביתה השרירים תפוסים, הרגליים תפוסות, הגב כואב, לא נרדם בלילות... זה מהניפוח של הגאווה.

סיפרה לי נערה שמגיעה כאן לשיעורים בפתח תקווה בכל יום חמישי בערב. המחנכת שלה התענינה מה זה השיעורים האלה? והיא אמרה

לה שקוראים לזה "דרך הבעל שם טוב". "מה זה אומר?" שאלה אותה המורה. היא ענתה לה: "מדברים על כך שאתה במציאות שלילי ושכל הטוב שיש בכך הוא מהרחמים של השם". "ממש מוזר... זה לא מכניס אותך לדיכאון לשמוע כזה דבר? אולי תשאלי את הרב שמוסר את השיעורים אם זה לא דיכאון ממש לשמוע את זה". היא באה ושאלה.

ר' טוביה בספרו "פרדס הרימונים" כותב שטבע הרימונים לשמח את הלב. הרימון משמח את הלב. אתם יודעים למה? כי מה קורה לאדם שכל הזמן מסתובב בתחושה אני חיובי, אני טוב, אני מתוק, אני קדוש מרחם... ופתאום קרתה לו נפילה לדיטוה התחתונה? נכון שבאותו רגע הוא נכנס לדיכאון עמוק, היסטריה, לא סולח לעצמו ואוכל את עצמו?

ומה דרך הבעש"ט אומרת לאדם שנופל? נשמה, זה אנחנו, זה בסדר, זו המציאות שלנו זה בסדר. זה הנורמלי שלך, זו המציאות האמיתית של האדם, כולם כאלה ללא יוצא מהכלל. אנחנו שמחים שאתה מתחיל להכיר את האמת שלך ומפסיק לחיות בדמיונות.

"הדרך" נותנת לך חיבוק, במקום להשפיל אותך. היא מגלה לך שכשאתה לומד ומתפלל - זה ה'! זה נותן לך שמחה. כשאתה מתחיל לגלות: הנחתי תפילין? זה ה', למדתי תורה? זה ה', כמה ה' איתי - 'ה' רועי לא אחסר" - זה משמח את הלב.

זו הסיבה שמעל לספר התורה מניחים רימונים. להזכיר לך שכל התורה שלך היא כדי שתגיע להיות רימון, להכיר שאתה מבחינתך "יבש גם בפנים וגם בחוץ" וכל הטוב שבך זה מאת השם. וזו הסיבה שלרימון יש כתר, כי הכתר ענינו להעלות הכל לה'!

לכהן הגדול יש על המעיל "פעמונים ורימונים", אפילו שכדי ש"ישמע קולו בבואו אל הקודש" די לו בפעמונים בלבד שיצלצלו ויבשרו אות כניסתו של כהן גדול להיכל, בכל אופן נצטוונו להוסיף שם גם רימונים. ולענינו זה נפלא, הפעמונים אלו המצוות והזכויות של הכהן הגדול שבא לכפר על כלל ישראל, אומרת התורה לכהן גדול, על יד כל עשייה שלך, שים תיכף ומיד רימון שישמור עליך, שטפת כלים? שים מיד רימון שיזכיר לך שזה לא אתה.

בשמו של הרימון יש ארבעה משמעויות. הפרשה, גבוה, זריקה, ורמאות.

הזריקה מלמדת אותנו, שאת המסר של הרימון אפשר להפנים רק עם 'זרקו' אותך בחיים שלך... עברת בחיים תקופה לא קלה, לא משנה אם בקטע גשמי או רוחני. רק אצלך יש אפשרות להתחיל להתחבר לרימון.

כתוצאה מהזריקה שזורקים את הבן אדם, אם הוא יגלה את נקודת הרמאות שלו - הוא ירוויח.

כדי להסביר את זה אני אספר לכם על עצמי: לפני שזכיתי להתקרב לר' אשר - הייתי אברך קשוח, עד היום אני כזה... אבל אז הייתי גם מפחיד. אם החברותא שלי היה מגיע בתשע ודקה במקום בתשע, הוא היה מקבל ממני פרצוף קשוח... כל הסדר לא הייתי מחייך אליו, ואז בסוף הלימוד הייתי דואג להדגיש לו שזה לא יחזור יותר. כך שנים... שהייתי מסתובב בישיבה 'קשוח'. בישיבה היה יהודי אחד שהיה תלמיד של ר' אשר ולא ידעתי זאת. יום אחד הוא פונה אלי: "תגיד לי, למה הפרצוף שלך נראה ככה?" - "מה יש לפרצוף שלי?" -שאלתי.

- "לא יודע אתה נראה עצוב, מה זו העצבות הזאת?" - "עצבות? מצטער... זה לא עצבות, זו קשיחות, אני "טיפוס קשוח".

- "אדוני, זה לא קשיחות, זו עצבות" - כך הוא קבע, והלך לדרכו.

הוא הלך לדרכו, אבל אני כבר לא הצלחתי להירדם באותו לילה. ופה היתה לי נקודת הרחמים של ה'. למחרת, שוב נפגשנו ואני אומר לו "שלום עליכם, אתה יודע בקשר למה שדיברנו אתמול נראה לי שאתה צודק, יכול להיות שיש בזה קצת עצבות" הוא שאל: "אבל למה אתה בעצבות?"

עניתי לו: "אנחנו עוברים כמה בעיות של בריאות וזה לא קל".

הוא זרק לי: "ה' קורא לך". - "מה? מי?" הוא הציע לי להכיר את ר' אשר, ומשם כבר התחילה דרכי ב"דרך הבעש"ט".

מדוע סיפרתי לכם את כל זה? שתבינו מה זו רמאות. אני קראתי לעצמי קשוח וה' זיכה אותי לגלות שאני רמאי, זו לא היתה קשיחות, אלא עצבות. אתה עובד על עצמך.

ברגע שאדם קולט את האמת שלו, הוא זוכה למשמעות השלישית שנקראת הפרשה. לעזוב הרבה מן ההרגלים הרעים שלו, מהעצלות שלו, וכו'. אחד מן המדדים אם אתה בכיוון הנכון או לא - אם אתה ישן פחות ונותן יותר יד בבית, זה סימן שנכנס בך הדיבורים האלו.

אם תחשוב שהרימון קידם אותך, נהיית כבר יותר טוב, באה המשמעות הרביעית של הרימון, "הרמה" - מלשון "רם על כל הגוים" - תרים את כל העשייה לבורא עולם "אבא, זה לא אני זה אתה" ואז כשנלך ככה נזכה לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות,

אמן כן יהי רצון

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

הצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני הצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שיי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול

כוס חד פעמית יקרה שלי!

רצייתי לשתף בתופעה שאני חווה:

אירחתי לשבת אורחים, הייתה שבת נפלאה! אוכל בטעם גן עדן וחיידושי תורה מדהימים סביב לשולחן. האירוח הוגדר הצלחה כבירה! מעין עולם הבא ומחמאות מכל עבר. אחרי האירוח ירדתי שאול שאולה, כמו סמרטוט משומש ועצבני ששכחו בדלי עם מים למשך שבוע, ואז סחטו!

וזה לא הפעם הראשונה שאחרי אורות גדולים - אני נופלת לתהום.

אחרי הבר מצווה של הבן בכותל הכל היה מושלם, אווירת קדושה מטורפת. וכשהכל נגמר חלפה לה הקדושה, נשארה אמא מבולבלת!

אחרי הנסיעה לקברי צדיקים, שם אני באורות: לא מפסיקה להתפלל. ספר התהילים לא יורד לי מהיד...חוזרת לבית ו...נלחמת עם עצמי להחזיק סידור ביד. למה השינוי הקיצוני הזה? מגובה מרומים אל הארץ ממש?

מאין יבוא עוזי? עוזי מעם השיעורים של הבעל שם טוב

כבוד הרב מדוע זה קורה לי? מדוע כשאני נוגעת בהכי קדושה מיד אחרי זה השם זורק אותי לארץ ממש וכל העצמות שלי כואבות מהנפילה הזאת

באחד השיעורים הרב הסביר כך: "אשת חיל" לו יתואר שאת כוס חד פעמית לרגע (כוס חד פעמית?! מעליב ומשפיל בו זמנית. אני אוחות שאני כוס מזוככת קריסטל משובחת... אשת חיל שכמותי, לא?)

הרב המשיך: לו יתואר שאני מגביה את הכוס מהרצפה ומחזיק אותה באוויר. האם הכוס עלתה והתקדמה **בעצמה** למעלה? האם אפשר לומר שזאת כוס מיוחדת שיודעת לרחף?

לא! ממש לא!

לו יתואר עכשיו שלכוס יש פה לדבר והיא הייתה יכולה לדבר וכך הייתה אומרת: "תראו כולם איך התקדמתי לבד ועליתי! תראו איזה כוס מיוחדת אני כך למעלה על גג העולם"

חחח חצופה הכוס הזאת! (אופסס... זאת אני?)

את יודעת מה הייתי עושה לכוס כזאת? לטובתה? אני אפתח את היד ואתן לה ליפול למטה למטה...

למה? (נחרדתי ופתאום שמחתי שאני לא כוס זכוכית קריסטל ... ואווו הייתי מתפרקת לאלף חתיכות קטנות)

אני אשחרר את אחיותי בה בכדי שהיא תראה שהיא לא נשארה באוויר בזכות עצמה, תקונוי שהכוס לא תבכה ותתלונן אלא תקלוט ותבין שהיא כוס חד פעמית ("טוב לי כי עונתי למען אלמד חוקר")

כוס חד פעמית מסכנה שכמותה! (שכמותי!) כבוד הרב איפה הרחמים? מה היא תישאר כואבת לנצח על הריצפה? אין המתקן?

יש, בהחלט יש! מספיק שהכוס תגיד: היי אדון, סליחה, טעיתי, זאת לא אני שעליתי כך גבוה! אני בסך הכל כוס פלסטיק, מי אני בכלל? אתה זה שמעלה אותי כך למעלה ואני מודה לך על זה! אז כשהכוס מכירה את שיפלותה השם מגביהה אותה עד מרום. "משפיל גאים עד ארץ, מגביה שפלים עד מרום". ולשאלתך, כל המקומות שנגעת בקדושה והיית שם גבוה בשמים, אחזת שאת בקדושה הזאת בזכות עצמך! זה הכניס בך גאווה. אין ברירה לאבא שבשמים אלה לשחרר את אחיותו ממך ולתת לך ליפול למטה. דרך אגב זה קרה לעם ישראל אחרי קריעת ים סוף. כולם שם היו בדרגת נביאים ממש! ומתוך הקדושה הזאת הם שרו את שירת הים. אבל בני ישראל אחזו שהם בעצמם הגיעו לקדושה הזאת.

כבוד הרב תזכיר לי שוב מה לעשות אחרי הנפילה? שלב ראשון - כשכואב לך אל תתעלמי מהכאב, אל תתעלמי מהנפילה. אבא שבשמים קורא לך דרך הכאב! אל תנתקי את הטלפון.

שלב שני - קחי את הנפילה הזאת ותלמדי ממנה "הנה זאת אני! כוס פלסטיק על הריצפה ללא הרחמים שלך" אתה אירחת לשבת אני בלעדיך סמרטוט בלי כוחות, אתה עשית בר מצווה לבן אני בלעדיך קוטרת ועצלה, אתה התפללת ספר תהילים שלם בקברי צדיקים - אני בלעדיך בקושי מחזיקה סידור, תביני את שיפלותך ותצעקי אל השם: **אבא! אני חסרת אונים בלעדיך! תציל אותי!**

שלב שלישי- אם את בכיוון הנכון רואים תוצאות בשטח! את לא מדברת ומברברת הבעל שם טוב.... אלא רואים שינוי בשטח. את מדברת יותר ברכות, פחות כעסנית, פחות עצבנית, יותר סבלנית ומעודנת. או אז השם לוקח את הנפילה הזאת שלך וממתיק אותה ומעמיד אותך על רגליך.

ותזכרי שבמקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד.

אי אינו אלוהי ופליטים?

ילדים מתוקים, מה שלומכם?

רצייתי לספר לכם שהיום רופא השנים בקר בתלמוד התורה של יוסי ומוטי פדי לעשות פדיקת שנים לכל ילד.

הוא נכנס לכתה של יוסי ומוטי והסביר להם שהפדיקה לא כואבת והוא רק בודק אם יש צורך בטפול שנים או לא...

הילדים התרגשו לקראת הפדיקה, כל אחד חשש שפלא יכאב לו, רק יוסי עצם עינים ונקש מה' **"אבא, תזכר אותי ללמוד מהפחד שיש לי שפך אפחד ממך"**.

רופא השנים סים את בקורו בכתה וכל הילדים החלו לשתף אחד את השני בתוצאות הפדיקה שלו. רק מוטי ישב בצד עם פרוץ עצוב.

יוסי נגש אליו בפדינות ושאל אותו "מוטי, מה שלומך? מה הרופא אמר לך?"

הוא אמר לי שאני צריך לעשות שתי סתימות.

אה... לא נורא, רק שתיים? שמי צריך לעשות ארבע.

מוטי לא צחק. יוסי נסה לעודד אותו "מוטי, אתה אוכל הרבה מממתקים?"

תראה, אני משתדל כמה שפחות אכל מממש קשה לי.

אני מאד מבין אותך, גם לי מאד קשה לא לאכל מממתקים, זה הכי טעים בעולם!

נכון, אז מה פלם רוצים ממני שאפסיק לאכל מממתקים? לא. פשוט תגלה אפוק.

חבובק?

חחח, לא, אפוק. פשאתה רואה חבילת ופלים בטעם שוקולד ובא לך לאכל ופל תחכה כמה רגעים ותבקש מבורא עולם "אבא, תזכר אותי ללמוד מהתאנה שיש לי לופל שפך אזהב אותך" ואז תראה איך ה' יציל אותך מלאכל את כל החבילה ותאכל רק שנים.

אתה מתפנן שברגע שאעלה את הרצון שלי לממתקים לה' אז ה' יוריד לי את הרצון לממתק ואני ארצה פחות לאכל ממנו?

נכון, ותראה כמה זה מתוק מדבש.

מתוק מדבש? אני לא יודע אם פדאי לי, בכל זאת אני צריך לעשות שתי סתימות...

חחחחח, אני שמח שעששו אתה בטוב.

עם דרך הבעל שם טוב, איך אפטר שלא?

ילדים מתוקים מדבש, אני יודע כמה קשה לכם להתאפק מול כל הממתקים הטעימים, אבל ברגע שתכניסו את ה' לתמונה ותבקשו ממנו שיציל אתכם מהרצון לממתק מבטח לכם שתאכלו פחות. אנא שמרו על בריאות השנים שלכם.

שבת שלום.

ציור מודרך
ילדים מצוירים בעצמם עיניים, ערכה לפיתוח שיוח רגשי יהודי, ולהעשרת עולמם הפנימי של הילדים ע"פ דרך הבעש"ט
ניחן להשיג בטל 058-3203274

נלוו אישי 6 שח לשבת- 24 שח לחודש	20 עלויות 25 שח לשבת- 100 שח לחודש	50 עלויות 30 שח לשבת- 120 שח לחודש
--	--	--

להפיץ אהבה ולזכות לשפע של ישועות

גליון השבת 'דרך הבעש"ט שהעמיד רבבות יהודים ונתן להם תקווה, אמונה, ודרך ברוכה - עכשיו בהישג ידך בדיוור אישי או כמנני של זיכוי הרבים - **ההרשמה בעינינו!**

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530